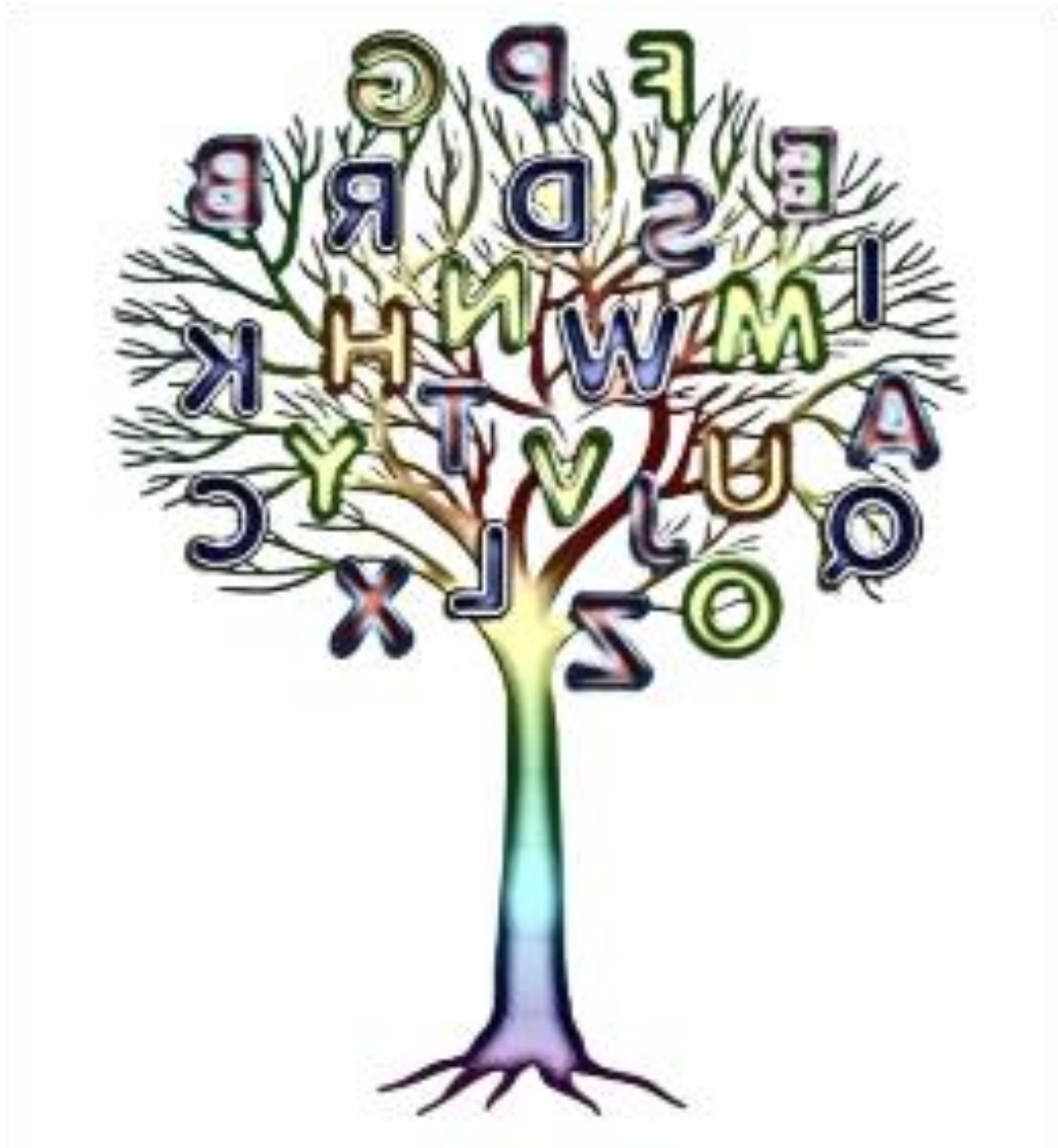

Universul Școlii „Nicolae Labiș”

REVISTA NR. 5

2022

Școala Gimnazială “Nicolae Labiș”

Prezenta lucrare se adresează elevilor și cadrelor didactice din învățământul primar și gimnazial în scopul promovării creativității și stimulării interesului pentru lectură a tinerei generații.

Revista Universul Școlii „Nicolae Labiș” nr. 1/2021 a fost înregistrată la Biblioteca Națională având cod ISSN-L-5810-5788.

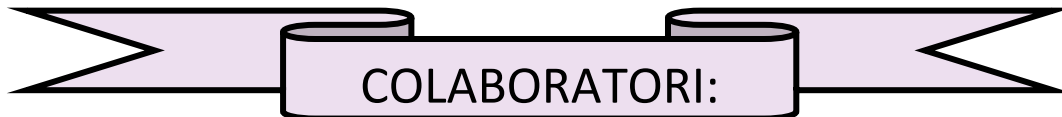
Colectivul editorial:

Director: Profesor Diaconu Roxana Mihaela

Director adjunct: Profesor Gabor Diana Gabriela

Redactor Șef: Profesor Stanciu Mihaela – Ionela

Tehnoredactare: Profesor Bleau Emilia

Prof. dr. Elena-Alina Grecu	Coroboianu Bianca Andreea, V-a G Prof. coord: Oargă Magdalena Ruxandra	Ciudoiu Mihai Alexandru, a VI-a A
Prof. Răzvan Bădău	Lixandru Bianca-Maria, a VI-a E Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Gheciu Mihai Alexandru, a VI-a E
Prof. Fratila Denise	Moise Sofia, a VI-a G Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Ion Daniel Cristian, a VI-a G
Prof. Andreea Tascov	Alexandru Raluca, a VI-a E Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Voicu Irina, a VIII-a B, Prof. coord: Andreea Tascov
Prof. Claudia Aldea	Anton Maria, a VII-a C Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Ayabakti Ahmed, a VII-a C Prof.coord: Grecu Elena-Alina
Prof. înv. primar: Stanciu Mihaela - Ionela	Ionescu Mara-Ioana, a VI-a E Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Birsan Călin Constantin, a VI-a G Prof.coord: Grecu Elena-Alina
Prof. dr. Ancuța Gurban-Dinu	Moise Iancu Matei, a VI-a G Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Rotaru Ioana Cristina, a VI-a G Prof.coord: Grecu Elena-Alina
Marcu Vlad-Ștefan, a VI-a E Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Carstina Nicholas Oliver, a VI- A	Tocilă Maria-Teodora a VI-a E , a Prof. Coord: Crasan Ioana-Maria
Constantinescu Andrei Filip, a VI-a E Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Robert Bădărău, a V-a C	Simina Cărcei, a V-a D Prof. coord: Ghita Valentin
Krug Alexandra Nicole, a VI-a G Prof.coord: Grecu Elena-Alina	Micu George Alexandru, a VI-a F	Manea Julia Alessia, a V-a B Prof. coord: Tudor Reliana

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CENTRUL NAȚIONAL ISSN

„Universul Școlii Nicolae Labiș”

ISSN- L-2810-5788

Școala Gimnazială „Nicolae Labiș”, București

Nr. 5 / 2022

Nicolae Labiș - visătorul nemuritor

Undeva în inima Bucureștiului, în intimitatea parcului Tineretului, înconjurat de zidurile masive ale cimitirului Bellu, se află locul de veci al unui poet care și-a pus amprentă definitiv în istoria literaturii române, deși a trăit doar 21 de ani.

Nicolae Labiș era cunoscut drept liderul unei generații. Născut în iarna lui 2 decembrie 1935 în nordul României, la câțiva zeci de kilometri de Suceava¹, Labiș avea să își găsească sfârșitul în București, după un accident suferit la câteva minute de Universitatea pe care a iubit-o enorm și după 20 de zile în care devenise major și în alte țări de pe mapamond.² Mormântul său îi adăpostește în prezent și pe părinții poetului, dar cea mai mare onoare postumă o reprezintă, cel puțin din punct de vedere simbolic, proximitatea camarazilor pe care i-a cunoscut de la distanță, studiindu-i cu scrupulozitate pe Mihai Eminescu, I. L. Caragiale, George Bacovia.

Chiar dacă o parte dintre rudele și cunoștințele lui Nicolae Labiș tind să accentueze implicarea Securității în viața poetului, inclusiv în zilele nefaste din decembrie '56, consider că dovezile, mărturiile și faptele indică ceea ce s-a petrecut în acea seară fatidică de iarnă. S-a produs un tragic accident ce a frânt destinul unui tânăr scriitor. Mult prea devreme, la nici trei săptămâni după ce a împlinit 21 de ani.

Cum a fost copilăria viitorului discipol al lui Camil Petrescu, Mihail Sadoveanu sau Tudor Vianu? Încă din pruncie spiritul său poetic ieșea la suprafață deoarece „poezia este la el izbucnire și curgere, o emoție fundamentală care de la sine se face vers”², ceea ce reiese mai ales din poemul fanion – *Moartea Căprioarei*.

Părinții lui Nicolae, Eugen și Porfira, alături de cele două surori, Margareta și Dorina³, au fost alături de scriitor încă din primii ani, iar viitorul poet se evidențiază prin setea de cunoaștere, încă de dinainte de a intra la școală⁵, fiind înconjurat de factorul ideal al existenței, opus materiei.

Familia Labiș trece în următorii ani prin câteva schimbări de domiciliu, totul culminând, cu detașarea băiatului soților Labiș înainte de majorat în capitală, înscriindu-se la Școala de literatură *Mihai Eminescu* din București, datorită talentului vădit al tânărului stihar care după vârsta de 16 ani era un adolescent „cu o frunte limpede încadrată din toate părțile de un păr hirsut, neobișnuit de mobil, dar de o mobilitate particulară, stăpânită de o distincție nativă, un băiat care zâmbește tot timpul, cu întreaga înfățișare, îndeosebi cu ochii, și cu surâsul căruia ingenuitatea se contopește suav cu o șiretenie ironică”⁴. Așadar, Labiș era analizat cu obiectivitate dintr-o perspectivă fizică și morală, sintetizându-se în câteva fraze principalele caracteristici ale celui care a marcat literatura în deceniul cinci al secolului trecut. Cu toate acestea, nimeni nu avea să anticipeze sfârșitul timpuriu al învățăcelului răzvrătit.

¹ Florentin Popescu. *Nicolae Labiș – Monografie*. București: Editura Vestala, 2006, p. 23. ² Ibidem, p. 114.

² Lucian Raicu. *Nicolae Labiș*. București: Editura Eminescu, 1977, p. 16.

³ Florentin Popescu. *Nicolae Labiș – Monografie*. București: Editura Vestala, 2006, p. 24. ⁵ Ibidem, p. 26

⁴ Anatol Vidrașcu și Dan Vidrașcu. *Moartea Căprioarei / Nicolae Labiș*. București: Editura Litera, 2001, p. 10. ⁷ Ibidem, p. 28.

Câțiva ani mai târziu, într-un moment de geniu cum rar au avut cinzeciștii, Nicolae Labiș publică *Moartea Căprioarei* cu tot cu secetă, cer, sete și cișmea.⁷ În opinia mea, acest poem depășește creațiile poezilor vremii, iar veleitățile sale artistice sunt aclamate de către mari critici literari, scriitori, cititorii avizi ori avizați. Tudor Vianu îi creionează în *Gazeta literară* un portret antologic: „Labiș a înflorit, a strălucit prin toate culorile ei, trimițându-și departe parfumurile, într-un răstimp atât de îngust.”⁵ Deși a trăit puțin peste două decenii, Nicolae Labiș a reușit să semneze o filă relevantă în istoria literaturii autohtone, mai ales după speranța transmisă generației sale care a înțeles că nu este niciodată prea devreme pentru a se remarca.

Totuși, nu orice scriitor poate atinge contemplația și poate avea o progresie autentică, firească, fără pic de clipe factice. Labiș a atins-o, indiferent de obstacolele întâlnite în viața cotidiană. Nu știm dacă a fost conștient cu adevărat de valoarea operei sale, dar întreaga sa breaslă a ținut să se reculegă în acea zi fatală în care mormântul i-a fost acoperit de pământ, la câțiva metri de teiul lui Eminescu.

Nicolae Labiș a visat și a murit prea devreme, dar încă de atunci, în fiecare an, generație după generație, se bucură de creația nemuritoare a tânărului poet. Labiș demonstrează, la aproape șapte decenii de când prietenii și familia nu se mai bucură de el, că străinii pe care i-a iubit atât de mult, cititorii aflați la distanță în spațiu și timp, îl susțin cu abnegație, chiar și în această perioadă.

Autor: profesor Răzvan Bădău

Bibliografie

- Popescu. Florentin. Nicolae Labiș – Monografie. București: Editura Vestala, 2006.
Raicu. Lucian. Nicolae Labiș. București: Editura Eminescu, 1977.
Vianu. Tudor. Nicolae Labiș. București, *Gazeta literară*, 1966. Apud. Gheorghe Tomozei. *Moartea unui poet*. București: Editura Cartea Românească, 1972.
Vidrașcu. Anatol. Vidrașcu. Dan. *Moartea Căprioarei / Nicolae Labiș*. București: Editura Litera, 2001.

⁵ Tudor Vianu. *Nicolae Labiș*. București, *Gazeta literară*, 1966. Apud. Gheorghe Tomozei. *Moartea unui poet*. București: Editura Cartea Românească, 1972, p. 309.

Dacă toate astea fi-vor învățate

Fiii voștri singuri hotărâsc în viață
Care-i meseria ce o vor urma,
Fiii voștri mai târziu învăță
Taina ei fierbinte, nobila și grea.

Fiii voștri singuri mai târziu, firește,
Isi aleg iubita mangaind-o bland,
Inima lor largă și sincera-si roteste
In privinta asta cel mai greu cuvânt.

Fiii vostri, inșă, trebuie să-nvete
Din copilărie încă, de la voi
Primele indemnuri, primele povete -
Dorul de lumină, scarba de noroi.

Cat sunt fragezi încă, mame, învățați-i
Să iubească floarea pură din livezi.
Să iubească-ntinsa mare și Carpații,
Ce-si înalță-n ceruri fruntea de zapezi.

Sufletul să-l aiba nentinat ca floarea,
Ochii lor să fie limpezi și curăți,
Să nutrească patimi vaste cum e marea
Să înalte gânduri cat acești Carpați.

Oamenii, din suflet, vesnic să iubească,
Frați să-i socotească, simpli și ntepleți;
Învățați-i, mame, crancen să urască
Pe acei ce-s dusmani oamenilor drepti.

Să iubească versul, să iubească struna
Ce-i curat în lume, ce e nou și viu;
Cat sunt mici să-nvate a uri minciuna.
Astea nu se-nvate când e prea târziu.

Să iubească țara, pentru ea să sara
La nevoie-n ape, la nevoie-n foc.
Învățați-i, mame, dragostea de țară
Ea cuprinde toate-acestea la un loc.

Ea să le sclicească-n licarul pupilei,
Să le crească-n suflet blanda ca un spic.
Să se teamă poate de rusinea zilei
Când ar ști că țării nu i-au dat nimic.

Dacă toate astea fi-vor învățate,
Restul o să vină de la sine-apoi
Și-au să se-mplinească visurile toate
Ce le-ati pus într-înșii, mame scumpe, voi.

de Nicolae Labiș

ZIUA DE ȘCOALĂ

Era o zi mohorâtă de toamnă. Picături de ploaie cădeau peste pământul umed. Frunzele ruginii ale copacilor se legănau la adierea vântului.

Mă pregăteam pentru ziua de școală. Eram entuziasmată și așteptam cu nerăbdare prima oră de limba română, din clasa a V-a, cu doamna dirigintă.

Odată ce am ajuns la școală, s-a și sunat de intrare...

Ușa s-a deschis și a intrat profesoara și diriginta noastră. Cu glasul ei duios ne-a salutat și ne-a încurajat, spunându-ne că va fi înțeleghătoare cu noi. Mi-a plăcut că avea vocea caldă și că era frumoasă și afectuoasă.

Ora a decurs bine, rezolvând pentru început exerciții de recapitulare. Am răspuns și eu de câteva ori. Nu mai aveam emoții, deoarece doamna dirigintă m-a făcut să am încredere în forțele proprii, dovedind totodată că era un bun dascăl. Ne-a spus că trebuie să citim cărți și să realizăm fișa de lectură. Ne-a sfătuit să citim cât mai multe cărți, deoarece vom descoperi că lectura este distractivă și relaxantă. Am fost nespuse de fericite să aflăm atâtea lucruri frumoase de la diriginta noastră. Prima oră de română din clasa a V-a m-a făcut să îndrăgesc și mai mult această materie.

Întâlnirea cu doamna dirigintă, o experiență de neuitat din viața mea!

Lixandru Bianca-Maria, clasa a VI-a E
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

LA BIBLIOTECA ȘCOLII MELE

- Bună ziua, doamna bibliotecară! Mă bucur să vă revăd. Am venit să împrumut o carte de aventură.
- Bună ziua, Ștefan! Îți sugerez primul volum din seria „Harry Potter” de J. K. Rowling care cred că îți va plăcea. Am aflat că vei participa la un concurs. Despre ce e vorba?
- Va fi un concurs foarte interesant, de creativitate și literatură, organizat de studenții Facultății de Litere din București.
- Și ce vei face acolo?
- Ni se vor prezenta povești interesante cărora va trebui să le scriem finalul sau să ne imaginăm că suntem un anumit personaj și să scriem o scurtă povestire în care să trecem printr-o întâmplare deosebită.
- Îți urez succes.
- Mulțumesc mult!

Marcu Vlad-Ștefan, clasa a VI-a E
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

BOGĂȚIILE TOAMNEI

Toamna este cel mai frumos anotimp.

Natura se schimbă, zilele devin mai scurte decât nopțile, iar temperaturile încep să scadă. Copacii își dezbracă încet coroana formând un covor maro-argintiu. Copiii se bucură de razele soarelui, alergând prin frunze și adunând ghinde și castane. Livezile, grădinile și viile sunt pline de fructe parfumate și legume gustoase. Coșurile pline cu roadele din grădini îți încântă privirea: ardei, roșii, varză, vinete, gogonele, castraveți și multe altele parcă abia așteaptă să fie puse în borcane, de gospodine, pentru iarnă. Copiii care merg să culeagă viile sunt nerăbdători să savureze un pahar cu must.

În acest frumos și bogat anotimp are loc un eveniment: începe anul școlar. Copiii sunt bucuroși și doresc să se reîntâlnească cu profesorii și colegii lor pentru a povesti aventurile din vacanța de vară.

Iubesc toamna, este cel mai frumos și bogat anotimp!

Constantinescu Andrei Filip, clasa a VI-a E
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

TOAMNA, FRUNZELE ȘI DOVLECII

Toamna este anotimpul în care frunzele devin ruginii și cad pe pământul umed, anotimpul în care copiii se reîntorc la școală și în care animalele își pregătesc bine culcușul pentru iarna friguroasă.

Afară este din ce în ce mai răcoare. Ploile și vânturile devin mai reci, mai puternice, iar oamenii se îmbracă mai gros.

După tot frigul, se încălzește puțin sufletește. În luna octombrie, pe data de 31, se sărbătorește „Halloween”, o zi în care oamenii se îmbracă în costume înfricoșătoare și își decorează casele cu dovleci sculptați. Este o tradiție veche, iar uneori se și colindă din casă în casă pentru a primi bomboane. Urmează noiembrie, luna cea mai răcoroasă din toamnă. Iarna este din ce în ce mai aproape, ploaia începe să se transforme în lapoviță, iar oamenii își pun geaci, eșarfe și multe alte haine groase pe ei.

Fiecare lună are frumusețea ei. Mie îmi plac toate.

Krug Alexandra Nicole, clasa a VI-a G
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

Halloween-ul în școala noastră

În ora de limba engleză de luni 31 octombrie, cu ocazia Halloween-ului, elevii clasei a VII-a B s-au teleportat în Anglia anulului 1880 interpretând o scenetă adaptată, Fantoma din Canterville scrisă de Oscar Wilde. Printre repetiții, recuzita improvizată, sprieturi și Bo-hooo-hooo—uri, dincolo de cultura tradițională engleză și satira față de pragmatismul american, elevii ne-au vorbit și readus aminte de iertare, iubire și prietenie.

Profesor Frățila Denise

Copii din clasele a II a A, a VI a A și G și a Va C au sărbătorit Halloween-ul, au vizionat filmulețe despre tradițiile și obiceiurile de Halloween, au sculptat dovleci și au participat la un concurs dedicat acestei sărbători.

Prof. Andreea Tașcov

PLOAIA BUCLUCAȘĂ DIN LUXEMBURG

Într-o zi, pe când eram cu mama și prietena dânzei, am plecat cu mașina la un castel medieval.

Ajunse acolo, am hotărât să mergem cu telescaunul sus pe un deal mai înalt ca să vedem mai bine priveliștea.

Noi aveam pe noi gecii deoarece era foarte frig afară.

Am plătit și ne-am așezat în telescaun, iar când am început să urcăm, a început și ploaia, o ploaie puternică și cu picături mari. Ne-am acoperit capul cu glugile de la gecii și am urcat în continuare.

Priveliștea era superbă, casele mici, aerul rece, râul cu zumzetul lui, foșnetul frunzelor și râsetele noastre făceau o atmosferă de neînchipuit.

Când am fost sus, se oprise și ploaia, iar soarele și-a scos capul dintre nori.

Am făcut multe poze cu castelul și cu peisajul. Vreo cincisprezece minute am rămas acolo, apoi am luat telescaunul să coborâm și brusc ploaia a venit încă o dată.

Ajunse jos, ne-am uitat una la alta și eram ude din cap până-n picioare. Am râs și ne-am îndreptat către mașină, la căldură.

A fost o experiență nemaipomenită.

Alexandru Raluca, clasa a VI-a E
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

ÎN COPILĂRIE

În opinia mea, omul are nevoie să se reîntoarcă, din când în când, în vremea copilăriei, care ne oferă liniște și bucurie; nu putem fi tot timpul sumbri.

În primul rând, reîntoarcerea spre această perioadă ne poate ajuta să uităm de problemele maturității. Simțim din nou emoțiile de atunci întorcându-ne la casa bunicilor, citind cărțile scriitorilor care au redat prin ele tema copilăriei.

În al doilea rând, copilăria înseamnă libertate și bucurie. Oricât am crește, tot copii suntem noi, în interiorul nostru încă se găsește un copil, copilăria este refugiul nostru în momentele când avem nevoie de relaxare.

În concluzie, este bine să dorim să ne reîntoarcem în copilărie, ea fiind dominată de emoții și de senzații care ne aduc bucuria vieții.

Anton Maria, clasa a VII-a C
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

PARADISUL DUNĂRII

În paradisul Dunării,
Sunt multe minunății;
Am să vă spun câteva
Ca să aflați câte ceva;

În paradisul Dunării,
Sunt mulți nuferi aurii
Care plutesc pe apa cristalină
Cu cea mai învăpăiată mină.

Nu vă puteți imagina
Ce poate însemna
Această minunăție
Ce ne aduce bucurie,
Cât de frumos e paradisul,
Ce se aseamănă cu visul;

Lebedele zboară grațios,
Soarele zâmbește radios,
Pelicanii zboară toți în stol
Ca să aibă și ei un rol,

Caii sălbatici zburdă
Pe iarba presărată cu rouă,
Până n-o să înceapă să plouă,
Stuful ne mângâie drăgăstos
Și se apleacă respectuos.

Eu vă spun cu căldură
Să aveți grijă de natură!

Moise Sofia, clasa a VI-a G
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

NATURA

În mușuroaiele lor mici,
Le întâlnim și pe furnici,
Iar acum observ în zare
Un arici cu o ciupercă-n spinare.

Florile parfumate, colorate de soare
Stau pe pajiștea cea verde
Fericite, zâmbitoare,

Iar animalele tocmai s-au pregătit,
Că-i vremea de dormit.

Brazii-nalți, maiestuoși,
Parcă sunt puțin țepoși,
Iar pe cerul înnorat,
Soarele s-a și culcat.

Ionescu Mara-Ioana, clasa a VI-a E
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

Mama mea

Mamă bună, mamă dragă,
În lumea asta minunată,
Tu ești singura care
Mă iubește așa de tare.

Tu mă - nveselești pe dată,
Atunci când sunt supărată.
Și mă alinți cu glasul tău,
Atunci când îmi este greu.

Știu că această poezie
Nu ajunge pentru tine,
Căci tu însemni cât o mie
De cuvinte pe hârtie.

Ești o ființă uimitoare,
Și o mamă iubitoare,
De aceea îmi doresc
Să-ți spun mereu: Te iubesc!

*Autor: Coroboianu Bianca Andreea, Clasa a V-a G
Profesor coordonator: Oargă Magdalena-Ruxandra*

POVESTEA BUNĂȚĂȚII

Într-o zi ploioasă de toamnă, când frunzele aurii cădeau din copacii veștejiți de vreme, într-o căsuță de lemn aproape putredă, din pădurea Tomar, un bătrânel stătea pe un scaunel de lemn și le citea nepoților dintr-o carte cu titlul „Povestea bunățării”. Era o carte pe care i-o dăruise tatăl lui când era copil.

- A fost odată ca niciodată, foarte departe de casa noastră, în munți, într-un conac, o familie înstărită, căreia i se răspândise faima în toată lumea. Era formată din patru copii: Kevin, un băiat cunoscut pentru bunățatea sa, Frederic, cel mai mare dintre ei, Henry și Karl. Cei trei frați, Henry, Karl și Frederic, erau răutăcioși cu fratele lor mai mic, Kevin, și nu numai, puteau umili animalele mai bine ca oricine, când ochii părinților nu erau pe ei. Într-o zi, Kevin a plecat la o plimbare, lăsându-i pe frații săi în pace, și tot mergând, a observat o căpriță care...

- Bunicule, de ce i-a lăsat pe frații săi de izbeliște?

- Eee, numai autorul cărții acesteia vechi știe. Așa, unde rămăsesem? Aaa, gata, știu, și tot mergând, a observat o căpriță care sărea pe dealurile înflorite și multicolore, luminate de bucașica ce mai rămăsese din astrul ceresc, împreună cu însoțitorul ei, un băiețel de vârsta lui Kevin, numit Luis. Kevin felicita căprița și sprinteneala cu care sărea aceasta, spunând „Căprița ta este cel mai viu animal pe care l-am văzut.”. Când razele soarelui se risipiră de pe bolta cerească, Kevin hotărî că trebuie să-și părăsească noii prieteni și plecă spre casă. A doua zi, tot printr-o plimbare pe dealurile înverzite, Kevin auzi un tunet. Tunet care îl sperie îngrozitor. Vru să fugă, dar se încurajă, spunându-și că poate face o faptă bună, așa că porni spre locul de unde venise sunetul. Prin ceața deasă a dimineții, putu desluși forma căpriței prietenului său. Se grăbi și observă că era rănită la unul dintre picioarele sale. Luis nu se vedea pe nicăieri. Kevin se panică. Începu să alerge prin furtuna ce

se pornise, trăgând-o ușor pe căpriță de grumaz cu o sfoară. Într-un sfârșit, văzu un gros strat de fum. O casă ardea pe un câmp mic. Kevin își dădu seama că fugise căprița de la locul incidentului. Speriat, acesta își dădu cu suferință și regret seama că Luis era înăuntru. Deschise ușa și se năpusti în casă. Văzu că Luis tușea pe podea. Kevin îl scoase de acolo și îi vărsă toată apa, pe care o avea la el, în cap. Acesta își reveni și cu greu fu dus pe un deal în siguranță. Luis îi mulțumi din toată inima pentru bunătatea sa și îl consideră un frate. În urma acceptării părinților lui Kevin, Luis și căprița sa, care între timp se vindecase, se mutară la conac. Luis și Kevin rămaseră buni cu cei din jurul lor și au trăit în conac cu capra lor până ce au ajuns să găzduiască în rai.

Moise Iancu Matei, clasa a VI-a G
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

NE MANDRIM CU EI!

Carstina Nicholas Oliver

Numele meu este Carstina Nicholas Oliver. Am 12 ani și sunt elev în clasa a VI-a A. Practic natatia de la varsta de 4 ani. Timp de 3 ani m-am ‘ jucat ‘, invatand sa inot dar nu credeam ca voi face lucrul acesta la cel mai inalt nivel. La varsta de 7 ani am participat la primul meu concurs cu emotii foarte mari. Au urmat alte competiții, diplome și medalii. La 8 ani am castigat prima medalie de aur și de bronz (bronz la stafeta 4x50 m liber, iar cea de aur la 444x50 m mixt). La 10 ani am participat la primul concurs national, avand rezultate bune. Nationalele sunt organizate din 6 in 6 luni. Cel mai important rezultat de pana acum este locul 4 national. Sper sa depasesc acest rezultat luna viitoare cand voi participa la nationalele de la Miercurea Ciuc in perioada 08-11 decembrie 2022.

Pana acum am reusit sa imbin natatia cu programul scolar foarte bine desi recunosc ca uneori imi doresc sa dorm si eu putin mai mult dimineata. De obicei ma trezesc la 6:30 și la 7 plec spre bazin pentru antrenament. Acesta dureaza 2 ore in fiecare zi inclusiv sambata (cand dureaza 3 ore). Dupa antrenament vin acasa cu autobuzul apoi ma pregatesc pentru scoala. Seara dupa ore, invat pentru a

2-a zi, deoarece dimineata o dedic natatiei. Performanta in orice sport inseamna seriozitate, ambitie si cateva compromisuri. Am participat la numeroase competitii, aducand in palmaresul meu cateva medalii cu care ma mandresc. Printre ele enumar:

- Cupa de iarna copii 7-8-9 ani locul V la proba 50 m bras
- Cupa de iarna copii 7-8-9 ani locul 3 la proba stafeta 4x50m liber
- Cupa de iarna copii 7-8-9 ani locul 2 la proba stafeta 4x50m mixt
- Campionatul municipal copii 8-9 ani locul 1 la proba 4x50 mixt
- Campionatul municipal copii 8-9 ani locul 2 la proba 4x50 liber
- Campionatul municipal copii 8-9 ani locul 3 la proba 4x50 liber
- Cupa de iarna copii 7-8-9 ani locul 3 la proba stafeta 4x50m liber
- Campionatul municipal copii 8-9 ani locul 2 la proba 4x50 mixt
- Locul 2 proba 50 m bras 11-12 ani (cupa Andrei Nicolescu – 2022)
- Locul 3 la proba 50 m bras – (cupa Hyperion 2022)
- Locul 3 la proba 200 m bras – (cupa Hyperion 2022)

Acestea sunt cateva rezultate pentru care m-am pregătit inca de la 4 ani. Daca iti doresti un lucru cu adevarat, cu multa munca, poti avea rezultate pe masura. Sfatul meu pentru oricine este sa nu renuntati niciodata sa visati. Multumesc tuturor profesorilor care ma sprijina si ma incurajeaza sa pot indraznii mai mult. Multumesc d-nei diriginta, Tibreanu Emilia, pentru sustinere si pentru ca ma motiveaza sa-mi doresc sa fiu si mai bun cu fiecare zi care trece! Scoala este foarte importanta pentru mine si pentru parintii mei si de aceea am mare grija sa pot imбина pregatirea pentru scoala cu marea mea pasiune, natatia!

Robert Bădărău

Salut!

Eu sunt Robert, am 11 ani, învăț în clasa a V-a și fac înot de performanță.

Înotul a apărut în viața mea când aveam o lună. Sună ciudat, știu. Evident, nu înotam în bazin, ci într-o cadă, cu scopul de a mă obișnui cu înotul.

Înotul de performanță l-am început la 7 ani, dar, chiar și așa, ceea ce am făcut de la o lună m-a ajutat mult.

Până acum nu m-am plictisit deloc de înot, ba chiar m-a făcut să vreau să înot și mai mult. Înotul este binevenit în programul meu, chiar dacă am multe teme.

Cum arată o zi din viața mea?

Dimineața mă trezesc la 6:30 / 7:00, mănânc și plec la bazin pe la 7:30. Am 2 ore de antrenament, până la 10 și ajung acasă pe la 10:30. Acasă, mănânc de prânz, îmi pregătesc ghiozdanul și plec la școală pe la 11:30. La școală stau: Luni 5 ore, Marți 6 ore, Miercuri 4 ore, Joi 5 ore și vineri 6 ore.

Apoi mă întorc acasă, îmi fac temele, mă relaxez puțin și mă culc pe la 9:30 / 10:00. (în unele cazuri mă culc direct după teme). Dar, asta nu-i tot. Am antrenament și sâmbata și, uneori, am un al doilea antrenament după școală. Chiar și așa reușesc să fac tot, iar duminica am zi liberă în care mă relaxez, ma plimb sau mă joc.

Până acum am participat la multe concursuri, cele mai importante fiind Regionalele, Concursurile cu multe probe și Naționalele. Până acum am avut trei Naționale: în București, la Bacău și la Brașov.

La Bacău am avut o fractura la încheietura mâinii stângi, dar, impresionant este că am putut participa și că am scos timpuri chiar buni, având în vedere că eram accidentat. Primul meu succes adevărat a fost la Naționalele din Brașov din iunie 2022 unde am luat 2 medalii de argint (la 50 m liber și 50m spate), devenind vicecampion național și una de bronz la proba de 200 m mixt.

Ultimul meu concurs a fost la începutul lui octombrie, cupa Hyperion la Brașov, unde am luat 6 din 6 medalii (5 de aur și una de argint) și am fost declarat sportivul competiției la vârsta mea, categoria masculin.

Într-o competiție de înot, în care înoți mai multe probe, cu stiluri diferite de înot și pe distanțe diferite, înveți că nu întodeauna esti cel mai bun, dar, chiar dacă nu te descurci într-o probă, trebuie să mergi mai departe și dai tot ce poți în următoarea. Și poți fi cel mai bun!

Înotul m-a învățat să fiu organizat și disciplinat și să îmi doresc să fiu cel mai bun!

Recomand acest sport deoarece te ajuta să fii în formă fizică și mentală bună și este o plăcere să îl practici.

*Autor: Robert Bădărău, clasa a V-a C
Profesor îndrumător: Ioana-Maria Crasan*

Micu George Alexandru

Bună, mă numesc George și am 12 ani. Îmi place să programez și în viitor vreau să devin un creator de jocuri. Sunt în clasa a 6-a F și materiile mele preferate sunt: matematică, informatică și TIC, muzică, fizică, engleză și italiană.

În anul școlar anterior am obținut următoarele premii:

- La concursul NEXTLAB.TECH-Robotica pentru copii am obținut un punctaj de 70 de puncte.
- La Olimpiada de Scratch Game-Script 2022, premiul de excelență.

Ciudoiu Mihai Alexandru

Bună! Mă numesc Ciudoiu Mihai, am 12 ani și sunt clasa a VI-a A. Îmi place programarea deoarece prin aceasta pot realiza orice îmi imaginez, folosind logica. Anul acesta am obținut locul al doilea la Olimpiada de Scratch Game-Script 2022, organizată de NKCC în România, obținând un punctaj bun. La început am fost supărat deoarece am fost la doar 0,07 puncte distanță de locul 1, însă a fost o experiență foarte plăcută și mi-aș dori să mai particip în viitor.

GHECIU A MIHAI-ALEXANDRU

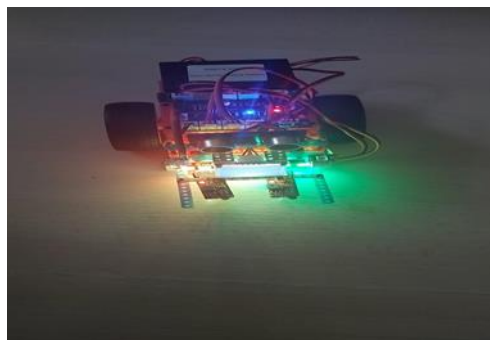
Ma numesc Alex, am 12 ani și sunt în clasa a VI-a E. Îmi place ingineria electrică, informatica și muzica. Sunt înscris la NextLab și mi-aș dori să câștig și la etapa următoare, cu roboțelul Miro.

În anul școlar anterior, la concursul NEXTLAB.TECH-Robotica pentru copii am obținut un punctaj de 95 de puncte, statutul de capitan și un kit de asamblare a roboțelului MIRO.

ION C DANIEL CRISTIAN

Hei! Eu sunt Dani, am 12 ani și sunt în clasa 6G. Îmi place matematica și TIC-ul. Am participat la acest concurs, deoarece mi s-a părut că robotica e foarte interesantă.

În anul școlar anterior, la concursul NEXTLAB.TECH-Robotica pentru copii am obținut un punctaj de 90 de puncte, statutul de capitan și un kit de asamblare a roboțelului MIRO.

O zi înorată

- Doamna, știți că a murit Regina Angliei? Întreabă elevul.
- Desigur! Dumnezeu să o odihnescă în pace!
- Eh, e într-un loc mai bun acum! zice elevul.
- Arhiepiscopul de Canterbury a spus că se odihnește după toată truda... Ce știți despre Queen Elizabeth II?
- Păi,...îmîi, a fost regină și a murit! Acum! au spus doi elevi, completându-se pe loc.
- Credeți că e ușor să fii rege sau regină?
- Daaaaaaa, cum să nu? Ești bogat, nu faci nimic toată ziua! au raspuns mai mulți în cor, în timp ce alții doar zâmbeau la gândul care le-a stârnit imaginația. Parcă se citea pe fețele lor o încântare rară....„Îți dai seama, să fii Regină! Păi în primul rând o auto-prezentare spectaculoasă pe Instagram, cu mine cu szeptul si coroana de aur cu diamante prețioase. Va trebui să verific like-urile din minut în minut.” Zâmbetul timid se lărgi de-abinelea.
- Doamna, regina doar dă porunci! zice o elevă.
- Dă și porunci: Do this! Do that! Dar...nu face niciodată abuz de putere. Are răspunderi mari un rege?
- Păi.....
- Vă spun că are răspunderi foarte mari. Regina Elisabeta a 2-a a avut o tărie de caracter rară.
- Tărie de caracter?! îngână cineva încet.
- Da, da, adică voință puternică și stăpânire de sine. Sunt 60 de reguli stricte pe care familia regală trebuie să le respecte.
- Acum mai credeți că a fi rege sau regină a Marii Britanii este un lucru atât de ușor și de dorit?
- Doamna eu nu aș vrea deloc, plus că în Anglia mereu plouă, e înorată, nu îmi place vremea mohorâtă.
- Așa este, sunt multe glume pe tema asta. Se spune că în Anglia nu sunt decât doua anotimpuri. Iulie și iarna. Dar ziua când a murit Regina a fost o zi foarte înorată, într-adevăr. Nimic neobișnuit din punct de vedere meteorologic. Vremea, capricioasă sau nu, a fost și este mereu un subiect de discuție preferat al britanicilor. Nu pentru că nu ar avea și subiecte mai bune și mai palpitate, ci pentru ...multe motive. Ziua de 8 septembrie a fost o zi „înorată” în sensul că toată națiunea își arăta întristarea pentru că au pierdut-o pe Regina

lor dragă care a domnit 70 de ani, cel mai mult timp dintre toți regii pe care i-a avut Marea Britanie. Evident, și prințul moștenitor a avut parte de cea mai lungă perioadă de pregătire pentru a deveni Rege, el având 73 de ani când a fost numit Noul Rege. Chiar în ziua când Regina a decedat, anume 8 septembrie 2022.

- După cum spun aceste versuri: „Nu norul este veșnic, ci soarele-i acel
 Ce-nvinge și rămâne, stăpân, în urmă el!” (Traian Dorz)

Cryptogram Puzzle

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
■	♥	⊗	▽	♂	↗	◀	✕	↘	◆	▩	↑	▣
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
≡	☺	△	★	○	▣	◎	◐	⌘	◎	●	✱	↘

Hint: Did you Know this about Queen Elizabeth II?

▣ ✕ ♂ ☺ ◎ ≡ ♂ ▽
 ■ ≡ ♂ ↑ ♂ △ ✕ ■ ≡ ◎
 ◎ ◎ ☺ ◀ ↘ ■ ≡ ◎
 ◎ ◐ ○ ◎ ↑ ♂ ▣
 ■ ◆ ■ ◀ ◐ ■ ○ ■ ≡ ▽
 ■ △ ■ ↘ ○ ☺ ↗
 ▣ ↑ ☺ ◎ ✕ ▣

Cryptogram Puzzle

A	B	C	D	E	F	G	H	I	J	K	L	M
▩	◎	◎	✕	▽	☺	◀	◐	▣	◆	↘	▣	⊗
N	O	P	Q	R	S	T	U	V	W	X	Y	Z
✱	♥	♂	△	●	≡	■	↗	⌘	★	○	↑	↘

Hint: Did you Know this?

△ ↗ ▽ ▽ ✱ ▽ ▣ ▣ ↘ ▩ ◎ ▽ ■ ◐
 ▣ ▣ ★ ▩ ≡ ▩ ▣ ▣ ♥ ★ ▽ ✕
 ■ ♥ ✕ ● ▣ ⌘ ▽ ★ ▣ ■ ◐ ♥ ↗ ■
 ▩ ▣ ▣ ◎ ▽ ✱ ◎ ▽ !

Autor: profesor Claudia Aldea

The environment

Have you ever done something useful for the environment at your school? Seeing the news and realising how serious this problem is, I thought we could help with this too.

In schools there are many things that can be fixed to reduce the phenomenon that is gaining more and more scope such as trash that can be recycled. If all the students in the school sort the trash responsibly, at the end of a week we can take it to a collection centre, where it will be recycled.

Saving water is also something we can do. The idea is not to consume water in excess, that is, to try not to let it flow. Studies show that more than 370 litres of water are wasted annually in a single school.

Light breathing is also a big minus that occurs in schools. To reduce it, we must not turn on the lights in the classroom if it is sunny and not leave them on when we leave.

In my opinion, the environment is a very important thing that we must protect and we can only do this if we work together. With small but sure steps, doing everything we can, we will manage to reduce the problem and also have a school that helps the planet.

*Autor: Voicu Irina, clasa a 8-a B,
Profesor coordonator: Andreea Tascov*

BOOKURIA CĂRȚILOR

Suferința tăinuită în bucurie

*„Un geniu țintește spre ceva ce nimeni
altcineva nu poate vedea și nimerește.” (Sloan 2017: 7)*

Holly Goldberg Sloan (n. 1958, Ann Arbor, Michigan, SUA) este scriitoare, regizoare, producătoare și autoare de scenarii. A debutat ca scriitoare în 2011, cu titlul *I'll Be There*. Astăzi, cărțile sale sunt traduse în peste douăzeci de limbi. *Din 7 în 7 (Counting by 7's)*, apărută în 2013, a fost cea mai bună carte a anului pentru copiii cu vârste între 9 și 14 ani pe Amazon și a rămas timp de 84 de săptămâni pe lista de bestselluri *New York Times*. În 2014, a fost nominalizată la Dorothy Canfield Fisher Book Award, la Global Read Aloud Award și a primit

distincția E.B. White Honor. (valabil la adresa: <https://www.editura-arthur.ro/info/autor/sloan-holly-goldberg>, accesat la 20.04.2020)

Narațiunea romanului *Din 7 în 7* este atât subiectivă, cât și obiectivă. Cartea este structurată în 61 ($6 + 1 = 7$) de capitole. Interesant este faptul că nu toate au titluri, ci doar 7 dintre ele: capitolul 1: *Willow Chance*, capitolul 2: *Cu două luni în urmă*, capitolul 5: *Dell Duke*, capitolul 9: *Mai & Quang-ha*, capitolul 13: *Jairo Hernandez*, capitolul 15: *Roberta & Jimmy Chance*, capitolul 19: *Pattie Nguyen*. Nu este deloc întâmplător acest lucru, fiindcă, așa cum vom vedea, romanul gravitează în jurul cifrei 7.

Willow Chance, o fetiță de culoare, care suferă de tulburare obsesiv-compulsivă, este adoptată de doi oameni iubitori, Roberta și Jimmy, care locuiesc în orașul Bakersfield din California de Sud. Ea este obsedată de numărul 7 – șapte ani a încercat mama ei adoptivă să rămână însărcinată; în ziua a șaptea a celei de-a șaptea luni a fost adoptată de la un spital aflat la 257 ($2 + 5 = 7$) kilometri distanță de casă; mama ei a plâns de fericire până la ieșirea 17B; Willow evadează numărând din 7 în 7; doarme pe noapte 7 ore și 47 de minute; este luată în tutelă tot într-o zi de 7 –, de maladiile umane, în special cele de piele, pentru care stabilește diagnostice medicale, și de plante: „Vă cer să fiți atenți într-un mod nou și să vedeți totul ca fiind Viu.“ (*Ibidem*: 17) Ca să o cunoaștem mai bine, ne invită să-i vizităm grădina pe care o consideră „sanctuarul“ (*Ibidem*: 18) ei. Iubește, de asemenea, culoarea roșie, fiindcă „[...] este foarte importantă în lumea plantelor.“ (*Ibidem*: 22)

Deși are o inteligență sclipitoare și o memorie extraordinară, nu se descurcă prea bine la școală și nici nu este favorita profesorilor. Este introvertită și introspectivă, nu are mulți prieteni, se simte exclusă, iar colegii o consideră „ciudată.“ (*Ibidem*: 20) Cu toate acestea, în urma evaluării făcute de un consilier educațional se constată că este „superior înzestrată.“ (*Ibidem*: 20) Willow, fiind o bună cunoscătoare a naturii umane, nu este de acord cu această evaluare și este de părere că nu este bine să privim oamenii ca pe niște obiecte, căci „fiecare om este alcătuit din mai multe ingrediente, care îl fac să fie o creație unică. Suntem cu toții niște amestecuri genetice imperfecte.“ (*Ibidem*: 20)

Sfătuiți să o mute pe Willow la o altă școală, părinții o transferă la Școala Gimnazială Sequoia. În prima zi de școală, se îmbracă în costumul de grădinărit, alcătuit dintr-o cămașă kaki, o bluză bej și o pălărie roșie, și în loc de rucsac, își ia o geantă roșie pe roți care se poate roti la 360 de grade: „Prima zi de gimnaziu era șansa unei noi prezentări. Voiam să transmit grupului ceva legat de identitatea mea, păstrând în același timp ascunse câteva trăsături de bază ale caracterului meu.“ (*Ibidem*: 28) Din nefericire, este confundată cu doamna de serviciu.

Willow se adaptează cu greu acestui loc, deoarece nu se regăsește nici în grupul de elevi și nici în sistemul educațional.

În urma susținerii testului la limba engleză, pe care îl termină în 17 minute și 47 de secunde, obține punctajul maxim. Fiind convinsă că a trișat, doamna director Rudin o trimite la Dell Duke, consilierul comportamental de la inspectorat. Conform Sistemului său de Consiliere, acesta împarte copiii în patru grupe, fiecare grupă având propria culoare: 1. Inadaptații – galbeni; 2. Trăsniții – mov ; 3. Lupii singuratici - verzi; 4. Țăcăniții – roșii. Reexaminată de consilierul comportamental, Willow rezolvă perfect și într-un timp-record testele primite. Realizând că Willow nu se încadrează în nicio categorie, Dell Duke o consideră pe fetița un geniu. Pe măsură ce acesta va interacționa și cu alte personaje, sistemul său se va lărgi și va cuprinde alte două grupe: 6: Dictatorii și 7: Mutanții.

În cabinetul lui Dell Duke, Willow îi întâlnește pe vietnamezii Nguyen Thi Mai și Quang-ha, fratele mai mare al acesteia, cu care va lega o frumoasă prietenie. Abia acum fetița se simte acceptată: „Eram pur și simplu eu, nu mă prefăceam că aș fi altcineva, iar ei mă acceptau în gașca lor și așa. Mă simțeam om.“ (*Ibidem*: 70) Cercul de prieteni se mărește, întrucât fetița se va apropia atât de mama celor doi frați, Pattie, proprietara unui salon de manichiură, cât și de Jairo Hernandez, șoferul de taxi, căruia îi schimbă radical parcursul intelectual și profesional, adresându-i doar câteva cuvinte: „ – Să nu lași niciodată pe cineva să-ți spună că nu ești în stare de ceva.“ (*Ibidem*: 79)

Din păcate, o tragedie îi marchează viața lui Willow: decesul părinților săi adoptivi într-un accident de mașină:

„Lacrimile nu se opresc.

Iar eu nu plâng aproape niciodată.

Dar acum nu sunt eu.

De-acum, pentru totdeauna, o fiu altcineva. [...].

Nu mai pot număra din 7 în 7.“ (*Ibidem*: 96-97)

Rămasă din nou singură, fără rude și fără niciun sprijin financiar, fetița ajunge în grija statului la Centrul pentru Copii Jamison. Singura sa consolare o reprezintă acum cărțile de la Biblioteca Beale Memorial:

„cărți = alinare

Cel puțin, pentru mine.

Iar alinarea e ceva ce ține de trecut.“ (*Ibidem*: 131)

„Sunt o umbră.

Nu mai visez în culori.

Nu mai număr din 7 în 7.

Fiindcă eu nu mă mai număr în această lume nouă.“ (*Ibidem*: 151)

Începând din acest moment, suferința ei devine și suferința prietenilor săi, care și-o asumă și, cu multă dragoste, empatie și determinare, reușesc să-i schimbe fetiței destinul. Găsirea unui nou cămin în Grădinile Glenwood, primirea unei ghinde norocoase, amenajarea unei noi grădini, implicarea a doi oameni care își iau în serios rolul de părinți și primirea în sânul noii familii îi readuc stabilitatea psihică și emoțională și o determină să ia decizia ca, de acum înainte, când începe să-i bubuie capul, să închidă ochii și să număre până la 7, nu din 7 în 7, căci acum nu îi mai este frică

„DENIMIC

E E

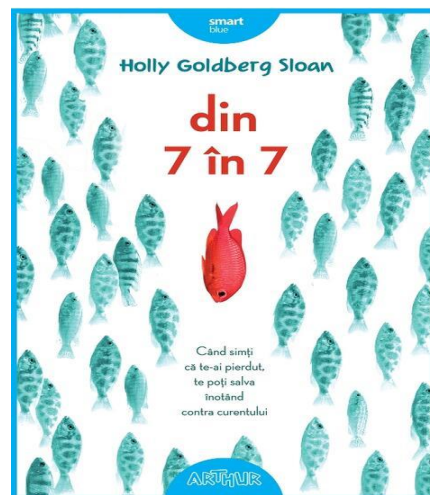
N N

I I

M M

I I

C C

Fix șapte litere.“ (*Ibidem*: 299)

Willow, „șaman“ (*Ibidem*: 83), „Alberta Einstein“ (*Ibidem*: 84), „fantomă/ profet/ inspector/ înger“ (*Ibidem*: 126), le schimbă viața tuturor celor șapte persoane pe care le întâlnește: părinților adoptivi le aduce mângâiere, iubire și împlinire familială, lui Mai îi oferă prietenia sa sinceră, lui Dell Duke îi dă puterea de a se transforma atât exterior, cât mai ales interior, lui Quang-ha îi dăruiește înțelegere și liniște, lui Pattie îi redă puterea de a iubi, iar lui Jairo Hernandez îi sporește încrederea în sine. Pe toți acești oameni îi vede ca pe câte o culoare din curcubeu, deoarece

„Sunt vii și diferiți.

Și ocupă câte un loc permanent în inima mea.“ (*Ibidem*: 314)

Dacă pentru Willow aceștia sunt oamenii care există în ea, sunt oamenii pe care se poate baza și oamenii care îi schimbă zilnic viața (*Ibidem*: 312), ar trebui să ne întrebăm și noi: cine sunt persoanele din viața noastră care fac aceleași lucruri pentru noi?

Din 7 în 7 este o carte emoționantă în care descoperim viața cu multiplele ei fețe antinomice: fericire/ tristețe, acceptare/ respingere, adaptare/ neadaptare, grijă/ indiferență, curaj/ teamă, bucurie/ suferință, speranță/ disperare etc.

Prof. dr. Ancuța Gurban-Dinu

Bibliografie:

Sloan, Holly Goldberg, *Din 7 în 7*, ilustrații de Gary Rosen, traducere din engleză de Veronica D. Niculescu, Arthur, Colecția Smart Blue, București, 2017, 316 p., ISBN 978-606-788-020-5

VORBA CEA DULCE

- Tată, știi că te iubesc, nu-i așa?
- Da, fiule, și eu te iubesc foarte mult.
- Și știi că ești cel mai bun tată, așa e?
- Da... Unde vrei să ajungi cu asta?
- Ia-mi, te rog din toată inima, un iPhone 14 Pro. Nu mai am telefon de când mi-a căzut din mână din cauza neatenției... Este o necesitate, nu un mof. Îl voi folosi mai ales în procesul educațional.
- Îți voi cumpăra iPhone 12, și acesta e bun și are un preț avantajos.
- Eu vreau iPhone 14 Pro, mulți colegi au deja un asemenea dispozitiv ingenios. Te rog frumos!
- O să mă mai gândesc.
- Ura! Îți voi rămâne tare recunoscător.

Ayabakti Ahmed, clasa a VII-a C
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina

CÂINELE ȘI CĂȚELUL

Un câine își spunea într-o zi planurile de viitor.

Dorea să dea mai mult ajutor.

Nu mai voia să latre

La lucruri nemeritate,

De la pasărea ce venea și s-așeza pe-al lui pământ

Până la șoricelul ce-ajungea și dormea-n al lui loc strâmt.

Într-o zi un cățel speriat

A venit plin de tremurat

Și-a zis:

- Tu ești un animal bun,

Apără-mă, te rog, și pe mine de-acel cățel nebun.

- Ha? tu crezi că sunt pentru căței deschis?

- Dar ai zis că vrei să fii mai bun.

- Mai spune asta și-o să-ți dau o bătaie.

Eu vreau să fiu mai bun,

Dar nu cu cei despre care nu spun.

Tu ești mic și slab, n-ai ce-mi oferi,

Însă cei mai mari orice-mi pot conferi.

- Eu am vrut doar apărare,

Dar asta-i o-nscenare.

- O fi o înscenare,

Însă asta e o confirmare

Că dacă voi fi vreodată atacat,

De altcineva voi fi și apărat.

*Bîrsan Călin Constantin, clasa a VI-a G
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina*

PLIMBAREA

Astăzi m-am plimbat puțin
Prin portul nostru iubit,
Fericită că dețin
Al nostru port deosebit.

*Rotaru Ioana Cristina, clasa a VI-a G
Coordonator: Prof. dr. Grecu Elena-Alina*

GALBEN ȘI ROȘU

A venit toamna galbenă,
Copacii – raze de soare
Pe deal și în dumbrăvioare,
A venit toamna galbenă.
Atingere de rugină
Vița cu vin roșu pare,
A venit toamna galbenă,
Copacii – raze de soare.

Prof. dr. Grecu Elena-Alina

FLOARE DE NALBĂ

Ochi căprui și piele albă,
Toamnă, o floare de nalbă,
Frunze – purpură, boltă-albă,
Ochi căprui și piele albă.
Nucile vopsesc mâinile,
 Aur au amăruile,
Ochi căprui și piele albă,
Toamnă, o floare de nalbă.

Prof. dr. Grecu Elena-Alina

DE ALE TOAMNEI

E cerul apăsător de gri,
Joc de păsări în negrește,
Glas vioi pe cer pășește,
E cerul apăsător de gri;
Amuțește-un muzical cri,
Vântul printre crengi zâmbește,
E cerul apăsător de gri,
Joc de păsări în negrește.

Prof. dr. Grecu Elena-Alina

Ora de Biologie

La ora de biologie,	Despre Fungi Plante-am învățat
Suntem cuprinși de veselie!	Pe loc lecția am memorat
Când doamna spune "haideți afara!"	Pe spongieri n-ai cum să nu-i adori
Pentru toți e primăvara!	Căci sunt multicolori!

Eleva TOCILĂ MARIA
Profesor coordonator: CRASAN IOANA-MARIA

Pacienta anxioasă

Personajele:

Domnișoara Silvia - o femeie sigură pe ea, încrezută, cochetă;

Doctorița – vârstă mijlocie, răbdătoare, înțeleaptă;

Asistenta – relaxată, nepăsătoare.

Actul I

O casă frumos mobilată, plină de șarm; o după-amiază însorită.

Scena I

Domnișoara Silvia, agitată, se pregătește să meargă la rodeo. Sunt haine pretutindeni.

Silvia: Oh, rochia asta e perfectă! Oare să port tocuri? Pe cele albe sau negre? (*Privește în jur*). Ah, am uitat pălăria! Să caut și o geantă și sunt gata de plecare. (*Uimită, scoate un țipăt*). Aoleu, dar ce e asta?! (*Pe gâtul ei apăruse o linie roșie. Oglinda o arăta perfect. O zbughi din casă, către cabinetul doctoriței*).

Scena II

Cabinetul doctoriței, o încăpere de la parterul unui bloc, câteva scaune, un dulap și un birou.

Domnișoara Silvia dă buzna în cabinet.

Silvia: Am o urgență! Trebuie să faceți ceva. Nu pot întârzia la rodeo!

Doctorița: Liniștiți-vă, doamnă, vă rog! Acum, spuneți-mi totul. Ce s-a întâmplat? Imediat o chem și pe asistentă. Asistentăăă!

Asistenta (*din încăperea alăturată, cu o cafea în mână*): Nu sunt aici, sunt în Dubai...

Doctorița (*râzând*): Știu că minți. Dumnezeu mi-a spus! În fine, avem o pacientă, e foarte panicată.

Intră asistenta. Are halatul pe dos, se crede frumoasă și poartă sandale aurii.

Doctorița (*oftând*): În sfârșit, ai venit... Să începem.

Asistenta (*cu sarcasm*): Care e cauza? Păr încâlcit și neperiat? Picioare obosite? Dependență de spray nazal?

Silvia (*nebăgând în seamă sarcasmul asistentei*): Păi, să vedeți... Mă pregăteam să plec la rodeo și am descoperit o urmă roșie pe gâtul meu.

Doctorița (*studiind cu atenție*): Domnișoară, e doar o urmă de la pălăria pe care o purtați. Nu este nimic grav.

Silvia (*ușurată*): Oh, atunci, cred că o dau jos. Acum am să plec. Vă mulțumesc!

Asistenta (*uitându-se lung în urma pacientei*): Chiar mi-aș fi dorit să fi fost în Dubai.

Doctora: Și eu!

Actul II

Scena I

Casa domnișoarei Silvia, ora 14:00. Domnișoara s-a întors de la rodeo, cu părul vâlvoi, obosită.

Silvia: Nimic nu e mai relaxant decât un rodeo! Partea cea mai bună e atunci când jucătorul tău preferat câștigă (*se prăbușește pe un fotoliu, își scoate pantofii din picioare; când privește mai atent, observă o zonă inflamată și roșie; scoate un țipăt*) Ce e asta? Ajutoooooor! (*O zbughește din casă, în picioarele goale, direct către cabinetul medicului.*)

Scena II

Același cabinet al doctoriței. Ușa se trânteste de perete. Silvia dă buzna în cameră, pentru a doua oară în acea zi.

Silvia: Vă rog, ajutor! Salvați-mă! Ce bine că sunteți aici! Vin de la rodeo și am descoperit două semne ciudate pe picioarele mele. Dacă sunt urmele vreunei boli tropicale misterioase?! Sunt prea tânără, mai am atâtea de trăit!

Doctorița: Vă rog să vă calmați! Vă consult imediat. O chem și pe asistentă să ne ajute. Asistentăăă!

Asistenta: Vin acum, ai răbdare. S-a zis cu ora mea de pauză (*mormăind*).

Intră asistenta, cu pantaloni mulați, un hanorac deasupra taliei și cu obișnuitele sandale aurii.

Doctorița: Las' că ai tu destule pauze. Să lăsăm asta, ajută pacienta să se pregătească de consult.

Asistenta (*mirată, ironică*): O, ne întâlnim din nou! Ce s-a mai întâmplat acum? Lovită de vreun meteorit?

Silvia: Foarte amuzant, dar de data asta chiar e ceva grav, sunt sigură.

Doctorița: Bun, să vedem, ce s-a întâmplat?

Silvia: Păi, așa cum vă ziceam, acasă am descoperit niște semne ciudate pe călcâiele mele.

Asistenta (*cu o sprânceană ridicată*): Aaaaaaa.... Domnișoară, acestea sunt niște simple bătăături. Nu este nimic grav.

Doctorița: Așa este. Vă pun imediat niște plasturi și gata. Se vor vindeca în câteva zile.

Silvia: Oh, ce bine! Vă mulțumesc, mulțumesc, mulțumesc atât de mult!

Doctorița: Cu plăcere! Asistentă, adu, te rog, niște plasturi din dulap. (*Asistenta aduce tăvița cu bandaje și doctorița le pune pacientei, acoperind rănille.*)

Doctorița: Gata, am terminat, puteți merge.

Silvia (*recunoscătoare*): Mulțumesc încă o dată! La revedere!

Asistenta: Închidem până nu se întoarce iar?

Doctorița: Haide!

Actul III

Scena I

O seară liniștită și rece. Domnișoara Silvia stă întinsă pe canapea, cu o mască hidratantă pe față.

Silvia: Ah, ce bine e! Nimic nu e mai relaxant decât relaxarea însăși. (*Își întinde leneș brațele. Deodată, observă ceva înfiorător pe mâna dreaptă.*) Ce mai e și asta? (*Silvia iese alergând din casă, în pijamale și papuci de lână.*)

Scena II

Cabinetul doctoriței. Liniște. Deodată, ușa zboară din perete și ajunge pe podea. După ea, apare Silvia. Doctorița vine din camera de alături.

Doctorița (*oftând, ironică*): Of, și credeam că am încuiat-o bine! Ce ați mai pățit acum? Sper să fie ceva serios.

Silvia: Este una dintre cele mai grave situații din viața mea! Sunt chiar foarte sigură că e mortală!

Doctorița (*în șoaptă*): Da, da, sigur mortală! O voi chema și pe asistentă, ar fi păcat să rateze asta. Asistentă!

Asistentă (*din camera alăturată, mormăind*): Pe legea mea, omu' nici nu mai poate să doarmă liniștit. Tre' neapărat să-l strigi la zece noaptea. (*Uimită, spre Silvia*). Iarăși tu?! (*Se întoarce către doctoriță.*) N-am încuiat bine ușa?

Doctora: Mie-mi spui? Așa, să vedem. (*Către Silvia*). Care e așa-zisa situație gravă?

Asistentă (*bombănind, dându-și ochii peste cap*): Sper că e vorba despre faptul că s-au întors dinozaurii, altfel nu mă mai încred în ziare niciodată.

Silvia (*cu o uriașă capacitate de ignorare*): Eram acasă, mă relaxam cu un ceai când am descoperit niște puncte roși pe mâna mea. Sunt rele, așa-i? (*Silvia întinde mâna cu pricina.*)

Doctorița (*examinând cu toată atenția de care era capabilă la ora 22*): Domnișoară, este doar o iritație sau o alergie la vreun produs cosmetic.

Asistentă (*cu puțină speranță rămasă în glas*): Sigur nu e nimic... puțin letal, măcar?

Doctorița (*dându-și ochii peste cap*): Foarte sigură!

Silvia (*întrerupând-o, îngrijorată*): Asta înseamnă că trebuie să renunț la crema mea de mâini, extrem de scumpă, din fibră de diamant?

Asistentă: Da!

Silvia (*înverșunată*): Ei bine, nu o voi face! A costat o avere! Mulțumesc pentru sfat, nu îl voi urma! (*Deodată, se luminează la față*). Știu ce voi face, voi cere o a doua părere! (*Silvia iese prin gaura lăsată de ușă. Doctorița și asistenta rămân singure în cameră.*)

Asistenta: Rezerv niște bilete de avion pentru Cabo?

Doctorița: Te rog!

Sfârșit

*Autor: Simina Cârcei, Clasa a V-a D
Profesor coordonator: Ghita Valentin*

Proiectul “Din suflet dăruim”

În luna Noiembrie în Școala Gimnazială “Nicolae Labiș” s-a desfășurat proiectul “Din suflet dăruim”, în parteneriat cu Asociația Taxiul cu Bomboane și coordonat de doamna profesor pentru învățământul primar Mihaela Stanciu.

Cadrele didactice ale școlii au reușit să implice părinții și elevii într-o amplă campanie de colectare de produse pentru copiii internați în Centrul de Recuperare Neuromotorie pentru Copii dr. Nicolae Robănescu.

Campania de colectare a adus împreună peste 400 de copiii participanți și peste 40 de cadre didactice implicate!

Împreună am reușit să demonstrăm că suntem o echipă puternică și am reușit să aducem un zâmbet pe chipul acestor copilași aflați în spital.

Mulțumesc tuturor colegilor mei, părinților și copiilor din Școala Gimnazială „Nicolae Labiș” care s-au mobilizat și au reușit să îi ajute pe copilașii internați în spitalele de pediatrie.

Cu astfel de copiii inimoși, România are o șansă mare să arate bine în viitor! ❤️❤️❤️

Mai jos se regăsesc câteva imagini de la această acțiune de voluntariat.

Profesor pentru învățământ primar: Stanciu Mihaela - Ionela

Rici, ariciul

Era Ajunul geros al Crăciunului. Rici, un arici de treabă, se pregatea să plece la școală, dar, acesta nu își mai găsea căciulița lui norocoasă. Rici spune puțin derutat:

-Mamă, mi-ai văzut cumva căciulița norocoasă?

Mama lui Rici, Mihaela, îi răspunde cu blândețe:

-Rici, dragă, căciula ta norocoasă este pe capul tău!

Lămurit de situație, ariciul pleacă cu mare entuziasm la școală.

S-a tot jucat și învățat, însă a venit timpul să își ia la revedere de la colegii săi. Rici a dorit să îi îmbrățișeze, dar acele lui răneau fețele colegilor.

Enat de situație, ariciul pleacă acasă lăsând lacrimi să i se scurgă pe obrazul lui pufos.

Acasă, mama îl vede pe Rici plâns, așa că îl întreabă:

-Rici, mamă, ce ai pățit? De ce plângi?

-Am... am... am vrut să îmi îmbrățișez colegii, însă doar i-am rănit cu acele mele inutile!

-Nu spune asta, știi în câte războaie au luptat bunicii tăi cu acele astea inutile? Mai știi că acele astea inutile pe care le avem noi, sunt un bun mecanism de apărare? Acum, ridică-te, și pune mâna să împachetezi cadourile pentru Crăciun, altfel nu vei mai primi curcan mâine la masă!

Așa, a venit și ziua Crăciunului. Rici era atât de entuziasmat, încât i-au sărit papucii din picioare! Mama lui Rici spune mirată:

-Rici, de ce ești atât de entuziasmat?

-Tu glumești?! Uite câte cadouri sunt acolo! Nu mai pot aștepta să le deschid! Și când te gândești că sunt toate pentru mine.

Deschide ariciul toate cadourile pline cu hăinuțe și jucării, dar mai rămâne un cadou mai mare chiar decât Rici!

Curios, Rici îl deschide și din el ies toți prietenii lui strigând "Surpiză!". Acesta spune fericit:

-Prietenii, ce faceți în cadoul meu?

-Am venit să te ajutăm cu cadoul!

Când Rici se uita în cutie, vede doar bile de polistiren. Ariciul se întristează, deoarece el nu avea ce să facă cu bile de polistiren.

Prietenii lui Rici au luat bilelele și le-au înfipt pe acele lui.

Rici realizează la ce foloseau acele bile și i-a luat pentru prima dată în brațe pe prietenii săi.

Ariciul nu a fost niciodată mai fericit decât în acea zi de Crăciun!

*Manea Julia Alessia, Clasa: a V-a B
Profesor coordonator: Tudor Reliana*

Sfaturi pentru colaboratori

Stimați actuali și viitori colaboratori ai revistei noastre,

Pentru a optimiza activitatea desfășurată, dorim să vă aducem la cunoștință următoarele:

- *Materialele pentru revistă trebuie să fie:*
 - *în format WORD,*
 - *redactate cu Times New Roman, cu mărimea fontului 12, spațiere la 1,5 rânduri,*
 - *scrise obligatoriu cu diacritice,*
 - *fără greșeli de ortografie,*
 - *să conțină la final: numele, clasa autorului și numele profesorului îndrumător,*
 - *sa nu depășească 2-3 pagini / articol (incluzând și fotografiile atașate articolului).*
- *În cazul în care au fost folosite surse bibliografice, în mod obligatoriu acestea trebuie precizate la finalul materialului.*
- *De asemenea, trebuie să reflecte activitățile școlare sau extra-curriculare care promovează imaginea școlii și a celor care își desfășoară activitatea aici.*
- *De corectitudinea și originalitatea materialelor sunt responsabili autorii materialelor și îndrumătorii.*
- *Autorii articolelor care conțin fotografii în care apar elevi se vor asigura în mod OBLIGATORIU ca au acceptul părinților pentru publicarea imaginii minorului.*
- *Ne rezervăm dreptul de a selecționa cele mai bune materiale din cele pe care le veți trimite pe adresa de mail a revistei: revista@scoalanicolaelabis.ro.*

Cuprins

Robert Bădărău, a V-a C.....	3
Nicolae Labiș - visătorul nemuritor.....	4
Dacă toate astea fi-vor învățate.....	6
ZIUA DE ȘCOALĂ.....	6
LA BIBLIOTECA ȘCOLII MELE.....	7
BOGĂȚIILE TOAMNEI.....	8
TOAMNA, FRUNZELE ȘI DOVLECII.....	8
Halloween-ul in scoala noastra.....	9
PLOAIA BUCLUCAȘĂ DIN LUXEMBURG.....	10
ÎN COPILĂRIE.....	10
PARADISUL DUNĂRII.....	11
NATURA.....	11
Mama mea.....	12
POVEȘTEA BUNĂȚĂȚII.....	12
NE MANDRIM CU EII.....	13
Carstina Nicholas Oliver.....	13
Robert Bădărău.....	16
Micu George Alexandru.....	17
Ciudoiu Mihai Alexandru.....	17
GHECIU A MIHAI-ALEXANDRU.....	17
ION C DANIEL CRISTIAN.....	17
O zi înorată.....	18
The environment.....	20
Suferința tăinuită în bucurie.....	20
VORBA CEA DULCE.....	24
CÂINELE ȘI CĂȚELUL.....	25
PLIMBAREA.....	26
GALBEN ȘI ROȘU	26
FLOARE DE NALBĂ.....	26
DE ALE TOAMNEI.....	27
Ora de Biologie.....	27
Pacienta anxioasă.....	27
Proiectul “Din suflet dăruim”.....	31
Rici, ariciul	34